

Csányi, Leisztinger és a kisemmizett vadászok

Évtizedeken át folytatott eredményes vadászati és vadgazdálkodási tevékenységet Kaposvár térségében az Újvárfalva, Nagybjom és Somogyfajsz határában található lencseni vadászterületen a Széchenyi Zsigmond Vadásztársaság. A jelenleg 58 fős vadásztársaság tagjai közül a kárpótlás során többen is saját erdőtulajdont szereztek, így a földvagyonukból adódóan is érdekeltté váltak az olcsó és hatékony gazdálkodásban. Olyan feltételeket teremtettek, amik vonzották a külföldről érkező, elsősorban a német nyelvterületről hazánkba látogató jól fizető vadászokat.

A bejövő pénzből és jelentős részben társadalmi munkából építették fel két emeletes vadászházukat és a hűtőházat, az erdőgazdálkodáshoz szükséges gépeket vásároltak, magasleseket, kerítéseket helyeztek el az általuk gondozott területen, és folyamatos munkával biztosították a nagyvadak, elsősorban is a szarvasok és a vaddisznók számára legkedvezőbb feltételeket. Még a legzordabb téli időjárásban sem volt komolyabb vadpusztulás, mert folyamatosan etették az állatokat. Az eredményes gazdálkodásnak köszönhetően a vadásztársaságnál mindössze kétezer forint volt a havi tagdíj, ami szinte korlátlan vadászati lehetőséget biztosított a túlnyomó részben helybéli vadászoknak. Csupán arra kellett ügyelniük, hogy ne lépjék túl a kilövési tervben meghatározott értékeket.

Nem is volt semmi gondjuk, amíg az általuk használt erdőterület vadbősége fel nem tűnt néhány kormányközeli milliárdosnak. Bebes Tibor, a 870 hektárnyi erdőterületen gazdálkodó földtulajdonos elmondta, hogy a Széchenyi Zsigmond Vadásztársaság által korábban használt terület 14 ezer hektár volt, ám kb. 10 éve a Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság (SEFÁG) ebből üzemi területté nyilvánított 8 ezer hektárt. Miután teljes egészében állami földről volt szó, a döntés ellen a vadásztársaságnak nem volt kifogása, csak hogy a földek kezelésének és a vadásztatásnak a jogát átjásztották a Csányi Sándor OTP-vezér érdekeltségi körébe tartozó Fauna Kft.-nek.

Horváth János vadász és erdőtulajdonos szerint Csányi somogyi vadászbirodalmából csupán 30-40 hektár a magántulajdonú föld, ám a bankár a SEFÁG által neki átadott 8 ezer hektár állami erdővel is a saját kénye-kedve szerint rendelkezik. A Csányi-birtok központja egy volt munkásőrbázis, amelyet több milliárdos beruházással alakítottak át az új földbirtokos igényeinek megfelelően. Még helikopter leszállópályát is építettek a területen. (Éppen lapzártakor érkezett a hír, hogy a Nagybjom melletti erdőben lezuhant Csányi egyik helikoptere.)

Nagybjomban, a legnagyobb környékbeli településen - amely egyébként Boross Péter egykori miniszterelnök szülőhelye - az emberek többségének tudomása van Csányi somogyi terjeszkedéséről, ám egybehangzóan állítják, hogy a többnyire nagyon szerény körülmények között élő helyi lakosoknak ebből semmi hasznuk nincs. A bankár nem segíti számottevő módon a térségbeli településeket és nem alkalmaz helyi embereket. Állítólag Budapestről hozzák a birtokot őrző és működtető személyzetet is.

Csányi fellépését követően a Széchenyi Zsigmond Vadásztársaság területe tovább csökkent, mégpedig azért, mert a Földművelésügyi Minisztérium két másik vadásztársaságnak adta az általuk használt és kezelt terület egy részét. Bebes Tibor szerint ennek az lett a következménye, hogy a maradék 3700 hektáros területen a SEFÁG és a befolyása alá tartozó magántulajdonosok meghatározó befolyást, abszolút többséget szereztek.

Ekkor jelent meg a területen új földtulajdonosként a kormányközelinek tartott milliárdos

nagyvállalkozó, Leisztinger Tamás, mint egy 4 hektáros gyommal borított mező birtokosa. Állítólag Csányi Sándor egyik gyermeke volt a terület korábbi tulajdonosa. Ez a gazzal borított 4 hektár - ami a teljes vadászterült alig több, mint egy ezreléke - teremtette meg az alapot ahhoz, hogy Leisztinger is megkezdhesse térségbeli terjeszkedését. Azóta világossá vált, hogy a kétes ügyleteiről elhíresült milliárdos célja az állami földvagyon feletti rendelkezés, valamint a vadászat felügyeletének és pénzbevételeinek megszerzése.

Horváth Jánosnak nincs tudomása arról, hogy Leisztinger valaha is járt volna a térségben. Legalábbis a vadásztársaság egyetlen tagja sem találkozott a budai milliárdossal. Ugyanakkor a vadászok között az a szóbeszéd járja, hogy Barkóczy Istvánnak, a vadászterület állami tulajdonú földjeit kezelő SEFÁG vezérigazgatójának Szilvász György és a korrupciós földügyeiről elhíresült Benedek Fülöp adták utasításba, hogy Leisztingert - aki az érintett földterület csupán egy ezrelékének birtokosa - kell megválasztani a vadászterület közös képviselőjének.

Így a helyi vadászok és erdőtulajdonosok akarata ellenére - köszönhetően az állami földeket kezelő SEFÁG csekély túlsúlyának - az a Leisztinger Tamás lett a vadászterület közös képviselője, aki meg sem jelent a területet érintő tanácskozásokon, összejöveteleken. Minden esetben megbízottai és jogi képviselői révén intézkedett, a vadászok tudomása szerint még csak a közelében sem járt a Nagybjom melletti erdőnek.

A kormánypárti milliárdos állami segítséggel történt megválasztásának következményeit nagyon hamar megtapasztalták a többnyire szerényebb jövedelemmel rendelkező helyi vadászok, akiknek többsége résztulajdonosa is a vadászterületnek. A jogi csűrés-csavarás különböző eszközeit bevetve a vadászterület tulajdonosainak közös képviselőjeként fellépő Leisztinger elérte, hogy a térséget évek óta gondozó, rendben tartó vadásztársaság tagjai - beleértve a saját erdőtulajdonnal rendelkezőket is - ne vadászhassanak. Persze nyílt tiltásról szó sincs, csak hogy a vadászni kívánó helybeliek Leisztinger jóvoltából korábban nem tapasztalt akadályok, kifogások sokaságával szembesülnek, ha akárcsak egyetlen nyúl lelövéséhez szeretnék megkapni az engedélyt. Jelenleg az a helyzet, hogy a korábban eredményesen gazdálkodó Széchenyi István Vadásztársaság - leszámítva a vadászház körüli 1 hektárt - nem rendelkezik saját területtel, így nem vadásztathat, és tagjai sem vadászhatnak.

Néhány hónap alatt odáig fajult a helyzet, hogy a tulajdonosoknak nemcsak a vadászatot tiltják meg a saját erdőjükben, hanem még a mozgásukat is korlátozni igyekeznek. Az egyik méhéskedő erdőtulajdonost például Leisztinger megbízásából járőröző őrző-védők tartóztatták föl, amikor tápot vitt a saját akácosában elhelyezett méheinek, és a sértettnek a rendőrséget kellett hívnia, hogy eljuthasson a kaptárakhoz.

Most tehát - függetlenül az adott terület tulajdonjogától - a térség egy ezredrészét birtokló Leisztinger Tamás rendelkezik a teljes lencseni vadászterület felett, ám az erdőtulajdonosokat bérleti díj illetné meg, ami Leisztinger szerint a legrosszabb adottságú nagyvadász területre megállapított évi 400 forint. Ugyanakkor ez a pénz sem jár automatikusan az erdőtulajdonosoknak. Minden évben tulajdoni lappal kell igazolni a jogosultságot, amit hitelesítve 4000 forint ellenében ad ki az illetékes földhivatal. Tehát egy 10 hektár erdőtulajdonnal rendelkező embernek Leisztinger köteles lenne fizetni birtokának vadászterületként való használatáért évi 4000 forintot, de ezt csak akkor teszi meg, ha az érintett bemutatja az ugyanennyiért kiváltott tulajdoni lapot. Így most az a helyzet, hogy Leisztinger fizetség nélkül használja a mások tulajdonát, saját bevételeinek növelése érdekében hasznosítja a helyi vadászok által létrehozott értékeket.

A tűrhetetlen helyzet megnyugtató megoldása érdekében két földtulajdonos vadász, Bebes

Tibor és Horváth János bírósághoz fordult. Az első fokon eljáró Kaposvári Városi Bíróság még méltányolta kérésüket, de másodfokon elvesztették a pert. Most az eljárás során tapasztalt hiányosságok miatt a Legfelsőbb Bírósághoz szándékoznak fordulni a jogerős ítélet megsemmisítése érdekében. Sőt, akár a különféle európai bíróságokhoz is el kívánnak menni, hogy érvényt szerezzenek igazuknak.

Félő azonban, hogy az állami vagyont a saját magántulajdonukká alakító jelenlegi hatalomgyakorlók ellenében a kisembernek esélye sem lehet. Azzal a politikai és gazdasági befolyással szemben, amivel Csányi és Leisztinger rendelkezik - akiknek szoros együttműködése a helyiek szerint nyilvánvaló -, a somogyi vadászok és földtulajdonosok jogos érdekeinek érvényesítésére a jelenlegi törvényi feltételek mellett csekély az esély.